

61. EL FRACÀS DELS DOTZE OBRE LES PORTES ALS PAGANS

Llegim avui el final de l'Evangeli de Mateu (Mt 28,16-20), un final lacònic, molt dens de significat. «Els Onze deixebles», després d'haver perdut la seva representativitat davant d'Israel per la defecció de Judes, «se n'anaren a Galilea, a la muntanya on Jesús els havia citat». La muntanya innominada té valor simbòlic: l'indret on Jesús els impartirà un encàrrec d'abast universal es troba precisament en la Galilea dels pagans. L'antic projecte, circumscrit a Israel (els Dotze), se n'ha anat en orris. «En veure'l, es prosternaren; alguns, però, dubtaren.» El dubte i la mancança d'adhesió dels deixebles ha estat una constant durant el ministeri de Jesús. Després del fracàs de la creu, no ho han tingut gens fàcil de fer l'experiència del Ressuscitat. Jesús s'acosta a ells i els parla de tu a tu: «M'ha estat donada plena autoritat en *els cels* i sobre la terra. *Aneu-vos-en, ara*, i feu deixebles a totes les nacions paganes.» Segons el Còdex Beza, Jesús els apressa a anar-se'n cap al paganisme. La missió a Israel ha resultat un fiasco, però de resultes d'això s'han obert les portes a totes les nacions. S'acomplirà així la promesa feta a Abrahan. Amb el baptisme els integraran en la comunitat creient, sense el requisit de la circumcisió. No els envia a fer proselitisme, sinó a fer deixebles vinculant-los a la seva persona, al Pare i a l'Esperit Sant, que ho dinamitza tot. La tasca dels deixebles ha de ser la d'«ensenyar-los a guardar tot el que us vaig ordenar», a saber, «els preceptes mínims» (cf. 5,19), les benaurances, que superen amb escreix els deu manaments de la Llei. Els qui ensenyen, abans ho han de practicar. Jesús els assegura que no se'n va, com es podria malentendre d'una comprensió literal de l'ascensió que avui celebrem: «I heus aquí que *jo sóc amb vosaltres* tots els dies fins a la finalització de l'era present.» L'ordre dels mots conservat pel Còdex Beza testimonia que s'ha acomplert l'anunci de l'àngel a Maria: «Li posaran el nom d'*Emmanuel*, que vol dir “Déu amb nosaltres”» (cf. 1,23). Déu se'ns ha fet present en la persona de Jesús. Ja no hi ha distàncies entre els cels i la terra.

Josep Rius-Camps,

teòleg i biblista